

ד.א.ל.ז.ז.ר

עלון לשבת קודש

בס"ד

דברי מחשבה והלכה, ומהנעשה בבתי הכנסת

להצלחה ולשמירה על חיילנו במלחמה להחזרת החטופים בריאים ושלמים ולרפואת הפצועים

נושא השבוע: לקראת חג פורים

ל' שבט תשפ"ה 1566 (שנה ל')

פרשת תרומה - שבת ר"ז - שבת שקלים

"דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה" (כה"ב)

"ויקחו לי תרומה" - לי לשמי (רש"י). המילים "ויקחו לי תרומה" עולות בגמטריא "שפע ברכה והצלחה" (=821) לרמז לנו שתרומה שאדם נותן לצדקה או ליישובות וכוללים ולכל עניין המחזק את לימוד התורה ושמירת המצוות מביאה לו שפע ברכה והצלחה בכל עניינו. (ומתוק האור) חג פורים ממשמש ובא ועימו מצוות "מחצית השקל" ושאר מצוות החג כמתנות לאבינו. ייתן האדם במאור פנים ובנפש חפצה לאחזקת התורה ולומדיה ויזכה לשפע כל טוב מן השמיים...

פרשת שקלים בזה?

לעולם נקראת פרשת שקלים בשבת שלפני או חל בו ר"ח אדר (שו"ע אור"ח סי' תרפ"ה ס"א), מפני שבזמן שבית המקדש היה קיים היו משמיעים על השקלים באחד באדר ע"י הכרזת ביה"ד בכל ערי ישראל, לשקול מחצית השקל ע"י כל אחד מישראל להביאם לבית המקדש כדי לקנות בהם את קורבנות הציבור של השנה החדשה המתחילה מר"ח ניסן (משנ"ב ס"ק ב). ממצווה זו אנו למדים על אהבת ישראל, שכולם שווים לפני הקב"ה, העני והעשיר, וקורבן כולם עולה לרצון לפניו לכפר על עוונותיהם. ואמרו חז"ל: גלוי וידוע לפני הקב"ה שעתיד המן לשקול שקלים על ישראל, לפיכך הקדים שקליהם לשקליו. (ילקוט יוסף ח"ה)

הוצאת ס"ת וקריאה - מוציאים שלשה ספרי תורה: בספר ראשון - קוראים 6 עולים בפרשת השבוע. בספר השני - "השביעי" קורא בפרשת ראש חודש [מתחילים מן הפסוק "וביום השבת"]. בספר השלישי - "המפטיר" קורא פרשת שקלים. (שו"ע סי' תרפ"ה ס"א). אפילו במקרה שיש ספר תורה אחת וגוללים אותו מקריאה לקריאה אומרים את הקדישים המוזכרים להלן (ילקוט יוסף ח"ב סי' קמ"ח ס"ח) **ולעניין אמירת קדיש** :

ספרדנים: אומרים "חצי קדיש" אחרי קריאת ספר תורה שני ו"חצי קדיש" אחרי ספר תורה שלישי ואם עלו בספר תורה ראשון "מוספים" [היינו עולה אחד או יותר נוסף על 6 שעלן], אומר "חצי קדיש" גם אחרי קריאת ספר תורה ראשון (תורת מועדים לרשל"צ דוד יוסף פורים סי' ב ס"ד).

אשכנזים: אומרים "חצי קדיש" אחד אחרי קריאת ספר תורה שני ויניחו לידו את ס"ת שלישי לפני הקדיש] עבור 3 ספרי תורה. (משנ"ב ס"ק ה, כה"ח ס"ק יט).

ההפטר - של פרשת שקלים - לספרדים: "ויכרות יהודיע" (מלכים ב' י"א, ז') (שו"ע שם). **לאשכנזים**: "בן שבע שנים יהואש במולכו" (שם י"ב, י"א) (תורת מועדים שם).

משלות מנות האחרון...

מעשה שהיה

שמי שמואל, לפני מס' שנים בתחילת חודש אדר, האוירה היתה שמחה אך לא כן אצלי, שירכתי רגלי באיטיות לאחר שנשלחתי מהישיבה הביתה לכמה ימים. הייתי בחור בן 17 אך הרגשתי כקשיש בן 70 הסוחב אחריו מסכת חיים קשה וארוכה. ידעתי היטב מה גידו הורי כשאופיע לפניהם, אמא תמחה דמעות ואבא יאמר: "איני יודע איך זה קורה שהבן השביעי שאמור להיות מיוחד וחביב, דווקא הוא נזרק מהישיבה ומאכזב כ"כ..." לאחר הליכה אפופה בהרהורים נוגים ניצבתי בתחנת האוטובוס, לידי עמד איש קשיש, פניו היו מאירות, לא ידעתי שהוא עוקב אחרי כבר כמה דקות ורואה את הייאוש ועייפות שהשתלטו על תנועותיי, הוא שינה ממסלולו

ע"פ "אור החיים" אופק תל אביב * **לא לעיין בזמן תפילה** * שקיעה 5:43-5:39 * סוף זמן ק"ש 8:25-8:21

כניסת שבת: 5:19

יציאת שבת: 6:10

יציאת שבת: 6:50

ל"הגיע" אלי. הוא התיישב ליד, ופתח בשיחה, איני יודע איך לאחר 10 דקות ירדתי בעקבותי לכוון ביתו. "מענין אני גר ברחוב כבר 17 שנה, לא ידעתי שאתם גרים כאן" – אמרתי בהפתעה. "הגעתי לכאן לפני מספר חודשים... אתה נראה לי בחור טוב אולי אכין לך כוס קפה חם ונלמד משהו ביחד?". הוא פתח את הגמרא והתחיל ללמוד בחשק רב, בתחילה הסתכלתי עליו, רציתי לומר לו שכבר כמה חודשים לא פתחתי גמרא מרצוני אך לא אמרתי דבר.. חזרתי לישיבה אולם שום כוונה טובה לפתוח דף חדש לא פיעמה בתוכי. פגשתי בר' נתן שוב לאחר 9 ימים היה זה לאחר שארגנו לחבר בישיבה מסיבת יום הולדת על חשבון "סדר שלישי", המשגיה שלח אותנו הביתה ליום שלם. "שבו עם עצמכם ותחשבו אם הדברים שאתם עושים מתאימים לישיבה", אמר. עליתי לאוטובוס והתיישבתי בכבודות, לא היה לי כוח למבט המיוסר של הורי. פתאום הבריק בתוכי רעיון, "יש לי חבר שאמר שדלת ביתו פתוחה בפני מתי שארצה, אבדוק את כוונותי כעת, נראה מה יאמר שאצנח לביתו עכשיו ב-11:15 בלילה". ידידי עמד במבחן וקיבל את פני בחיוך גדול, הוא ארגן בעבורי חדר לשינה. שמעתי את האבהיות והדאגה שנמסכו בקולו עת איחל לי לילה טוב. למחרת בבוקר עת ישבתי במטבח הקטן הרגשתי מין רוגע ושלווה שכבר שנים לא חשתי. האם זה חומר הנמסך בקירות הבית או משהו באווירה? היררהרתי. "אולי אתחיל לישון כאן כל לילה?" אמרתי פתאום מבלי לחשוב. "זה באמת רעיון ר' שמואל, אבל אני רוצה תמורה, הדבר הראשון זה הולכים לישון בזמן וקמים בזמן, נקבע שעה שמתאימה לשנינו, 11 טוב לך? ועוד משהו אחד, תשמח אותי מאוד אם תגיע חצי שעה לפני הזמן ותלמד איתי משהו, בסדר?". "מה אתה רוצה שנלמד?" שאלתי, ר' נתן אמר את שם הגמרא שלמדנו בישיבה, ידעתי שאצטרך להתרכז יותר בשיעור בישיבה. "וכמובן צריכים לבקש רשות מהוריק, אבל אם תרשה לי אני אדבר איתם". פרק חדש התחיל בחיי "ההתאוששות" הייתי קורא לו, ר' נתן התגלה כחבר טוב, הוא הבין אותי כמו שאיש לא הבין אותי קודם, שפכתי בפניו את ליבי ועד כמה אני פצוע וכאוב ואיש לא מאמין בי מלבדו, והוא היה רק מקשיב ומבטו הביע השתתפות אמיתית. על הלימוד שמרנו מכל משמר לר' נתן היו חידודים נהדרים ושאלות מבריקות אותם אמרתי בשיעור בישיבה, כולם הביטו בי בהערכה מתקשים להאמין כיצד שמואל הלך עלה במהירות מפתיעה על דרך המלך. המעמד החדש חייב אותי, גיליתי שיש לאן לחזור, מוכנים לעזור לי לפתוח דף חדש, היו שניסו למשוך אותי חזרה אך בעידודו הסמוי של ר' נתן אמרתי להם שיניחו לי. שנתיים וחצי מאז שהכרתי את ר' נתן התחתנתי, הוא היה בחתונתי וזכה למקום של כבוד. הוא היה האבא הרוחני והנפשי שלי שהעלה אותי על דרך המלך. כיוון שגרנו בערים נפרדות הקשר עימו הלך והדלדל, התקשרתי אליו לפני כל חג וגם כשנולדו לי ילדי, אך החיים סחפו אותי במרוצתם. אך על חג אחד לא ויתרתי, על פורים. פורים בביתו נראה ככורת הומה, משלוחי המנות הרבים לא מביישים בית של רב ממוצע, עשרות סלסלאות עם פתקים רוגשים בתודה, הבנתי שאני לא הבן היחיד בביתו. היה לו חוש מיוחד לקלוט ייאוש בעיניים, להיצמד אליהם ולהעלותם למקום בו הוא נמצא, מקום שבו הכל טוב וזוהר, זורח ושמח ולתת להם את ההרגשה שהם "בנים יחידים אצלר". "תביא פעם את הילדים, הם כמו הנכדים שלי" אמר בכנות. הפעם הראשונה שעשיתי זאת היתה בפורים אך היה זה מאוחר מדי. הגעתי לר' נתן מוקדם כדרכי, המון רב של אנשים גדש את הרחוב, לכולם משלוח מנות בידיים. "מה קורה?" שאלתי, "ר' נתן נפטר" השיב מישו מרים עיניים אדומות, ידי רעדה, המשלוח נפל לרצפה "לך הביתה, תגיד שלא יחכו לי" אמרתי לבני. "צריכים להודיע לילדים" אמרו אנשים. מישו הרים עיניים אדומות ושאל: "אתם באמת לא יודעים? לר' נתן היה ילד אחד לפני המלחמה, אותו ואת אשתו הוא איבד במלחמה, לאחר המלחמה הוא עלה לארץ, התחתן, תמיד חלם על משפחה אך לא היו לו ילדים. לפני 15 שנה נפטרה אשתו ומאז הוא אדם בודד", היה לרגע הلم מוחלט. "הוא היה תמיד שמח כאילו לא חסר לו דבר בעולם" מלמל מישו. "הנכדים שלו היו הילדים שלכם, לאיש הוא לא סיפר שאין לו משפחה, לא רצה להיות מסכן וגלמוד... אך לאחר שכולנו הלכנו לחגוג עם משפחתנו הוא נותר לבדו אוכל את סעודת פורים וכך גם בשאר החגים, וכך בשקט מבלי לחולל מהומות הלך מאיתנו. עכשיו הבנו ר' נתן כי משלוח המנות שנתת לנו זה השמחה שזרעת בלבבות והתקווה שנטעת במילותיך הטובות, איך היינו נראים היום בלעדיך.

(מרווה לצמא)

ובעיני רוחי ראיתיו אומר: "ר' שמואל, פורים היום, אסור לבכות להכין לך קפה?".

שבת זכור: (שבת הבאה) א. בשבת שלפני פורים מוציאים שני ספרי תורה

- וקוראים בראשון-בפרשת השבוע שבעה עולים [ואומרים חצי קדיש] ובשני המפטיר - פרשת זכור [והספרדים אומרים חצי קדיש והאשכנזים לא אומרים] (ע"פ קו"ע אורח סי' תרפ"ב, פסקי תשובות סי' רפ"ז). ויוציאו ס"ת המהודר ביותר לקריאת זכור [וראו שיהיה לא משוח] ויקפיד על קריאה מדוקדקת (תורת מועדים סי' ז' ס"ו, ילקו"י פורי' עמ' פ"ב)
- ב. ראוי ששליח הציבור יעורר את הקהל לפני הקריאה לכוון לצאת ידי חובת מצות עשה מן התורה של זכירת מעשה עמלק ומחייתו, ואף הש"צ יכוון להוציא את הציבור ידי חובה בקריאתו (סי' תרפ"ב משנ"ב ס"ק יד) שמצוות צריכות כוונה (קו"ע סי' ס"ד). והציבור יאזינו לקריאת הש"צ ולא יקראו מהחומש (קו"ע יח"ד ח"ג סי' נג, חזו"ע פורים עמ' קי).
- ג. נכון וראוי שנשים שיכולות לבוא לבית הכנסת, תבאנה לשמוע קריאת פרשת זכור (יח"ד ח"א סי' ס"ד) אבל אין לעזוב את הילדים הקטנים לבד בשביל לשמוע את הקריאה כי העוסק במצווה (=טיפול בילדים) פטור ממצווה (שערי הרצל ח"א עמ' ר"ב) ואם יש במקום קריאה מיוחדת לנשים תלכנה לשמוע והבעלים ישמרו על הילדים, אך אם אינה יכולה לבוא לביה"כ טוב שתקרא בחומש פרשת זכור [דברים כה יז-יט] (יצי"א ח"ח סי' נד אות כ"ב).
- ד. מותר להוציא ספר תורה במיוחד לנשים [אחרי התפילה] לקריאת פרשת זכור אבל בלי ברכה (חזו"ע פורים עמ' י) ומנהג נכון הוא (ס).

תענית אסתר:

ביום חמישי תחילת צום 4:40 (לפנות בוקר) סיום הצום: 18:03

- א. טעם הצום שבימי מרדכי ואסתר נקהלו היהודים ביום י"ג באדר להילחם ולעמוד על נפשם, והיו צריכים לבקש רחמים שיעזרם ה' להתנקם מאויביהם והתענו באותו היום ולכן נהגו כל ישראל להתענות ב"ג באדר ונקרא תענית אסתר, כדי שנזכור שה' יתברך רואה ושומע כל איש בעת צרתו כאשר יתענה וישוב אל ה' בכל לבבו, כמו שעשה בימים ההם (משנ"ב סי' תרפ"ב ס"ק ז').
- ב. מנהג ישראל [בנים מגיל 13 ובנות מ-12] להתענות ביום י"ג אדר ואסור לפרוש מן הציבור (קו"ע סי' תרפ"ב ס"ק ז' ובהרמ"א). מותר לשמוע מוזיקה עם כלי נגינה כרגיל (אגרות הרש"ל מכתב יח).
- ג. חיוב התענית הוא מזמן עלות השחר (קו"ע סי' תקס"א) מ"מ הישן [אפילו שלא על מיטתו (משנ"ב ס"ק אלא ע"ג שולחן וכי"ב (חזו"ע עמ' י"ב)] שנת קבע [מחצי שעה ומעלה (פסקי תשובות סי' ד' ס"י, כה"ח סי' ד' ס"ק נה)] בליל התענית הרי כבר אז מתחיל להתענות (קו"ע סי' תקס"ד ס"א), אבל אם ישן בתחילת הלילה במשך כמה שעות ועדיין לא אכל ארוחת ערב והתעורר, מותר לו לאכול ארוחת ערב אף שלא עשה תנאי, שמסתבר שלא קיבל עליו את התענית עד שיאכל ארוחת ערב (חזו"ע עמ' י"ב).
- ד. אם התנה קודם שהלך לישון שבדעתו לקום קודם עמוד השחר ולאכול, מותר לו לאכול ולשתות עד עמוד השחר (קו"ע סי' תקס"ד ס"א). אך אם שכח להתנות ואחר שישן קם קודם עלות השחר וחש צימאון, המקל לשתות יש לו על מה לסמוך ובפרט אם הוא רגיל לשתות בכל לילה (חזו"ע עמ' י"א).
- ה. אם התחיל לאכול בתוך חצי שעה לפני עמוד השחר (עמוד השחר = 4:40) אין לאכול סעודת קבע, אבל מותר פחות מכביצה (=54 גר') לחם או מזונות, ושאר מאכלים אפילו יותר (קו"ע סי' כ"ט משנ"ב ס"ק כז, הלכה כדורה לגר"ד יוסף ח"ה סי' פ"ט ס"כח).

- ו. אלו פטורים מהצום: יולדת שאינה מניקה או המפלת [בתוך 24 חודש] שמרגישות חולשה יתרה (שאם לא כן צריכות לצום). מי שמצטער מכאב עיניים [מ"מ כשיבירא צריך לפרוע תעניתו אלא אם כן אכל בהוראת רופא] ואלו פטורים מהצום ואינם רשאים להחמיר על עצמם לצום: קטנים, אישה שילדה או הפילה בתוך 30 יום, חולה שאין בו סכנה ואפילו מי שתקפה אותו חולשה יתרה, זקן מופלג תשוש כוח, מעוברת [מ-3 חודשים ומעלה ומ"מ אם סובלת מהקאות ומיחושים או חולשה רבה אף לפני כן], מניקה בפועל, חתן וכלה בתוך שבע ברכות, מוהל, סנדק ואבי הבן ביום המילה (חזו"ע עמ' ל"ט-מ"ב).
- ז. מי שצריך רחמים על איזה דבר יקח פנאי לעצמו ביום תענית אסתר ויאמר תחילה מזמור כב' בתהילים "למנצח על איילת השחר", ודרשו חז"ל "איילת השחר" זו אסתר. ואח"כ ישפוך שיחו לפני ה' ויזכיר זכות מרדכי ואסתר אשר בזכותם יענה לו הקב"ה ויפתח לו שערי רחמים ותתקבל תפילתו ברצון (מונצ' בפסקי תשובות סי' תרפ"ב ס"ק 5 ב"ס ק"ה היסר).

- ח. מצוי שמקדימים תפילת ערבית במוצאי הצום ומסיימים בצאת הכוכבים שאז צריך לחזור על קריאת שמע [שחיובה מהתורה] ואח"כ יקרא את המגילה [שחיובה מדרבנן].

- זכר למחצית השקל: א. נוהגים ליתן קודם פורים מעות "זכר למחצית השקל" (אורח סי' תל"ד ס"א בהרמ"א, חזו"ע עמ' ק"א). [יזהר שלא לקרוא לזה "מחצית השקל" (חזו"ע ס"א) אם אפשר לפני שבת זכור ואם לא נתן נהגו לתת בליל פורים לפני קריאת המגילה (חזו"ע ס"א).

- ב. צריך לתת עיבורו ועבורו אשתו ובניו הגדולים [מהדין מגיל 20 וטוב להחמיר מגיל 13 (חזו"ע ע"מ ק"ד)].

וטוב לתת גם בעבור ילדיו הקטנים (כ"ה ס' ל"ד ס"ק כז) ויתנו לישיבות וכוללים (חזו"ע עמ' קה).

ג. שווי זכר למחצית השקל הינו 40 ₪ להלן החשבון: מר"ן עובדיה יוסף צוק"ל בחזון עובדיה פורים (עמ' קב) כתב שבסיס החישוב הוא מחיר הכסף הגולמי – שפרושו כפי שנסחר בבורסה ואונקייט כסף כפי שנסחר בבורסה. נכון ל- טז בשבט תשפ"ה [מחיר אונקיה \$33.52 * שער הדולר 3.57] הינו 119.666 ₪. משקל אונקיה הוא 31.1035 ולכן מחיר 1 גרם כסף הינו 119.666/31.1035 = 3.84 ₪. מאחר וזכר למחצית השקל הוא 9 גר' כסף נכפיל $3.84 * 9 = 34.626$ ועל זה נוסיף מע"מ 18% ומעוגל 40 (שיטת החישוב על פי מכתב שהוציא מר"ן הרשל"צ יצחק יוסף כה אדר א' תשפ"ד).

מי שאין לו אפשרות כספית יתן עבורו סך הנ"ל ועל שאר בני המשפחה יתן חצי שקל [0.5 ₪] לכל אחד (מכתב הנ"ל).

ד. אי אפשר לתת למצוות פורים ממעשר כספים (מחצית השקל, מתנות לאביונים וכו') (אלא אם כן התנה בפירוש בשעה שהתחיל להפריש בלי נדר והשעה דחוקה לו, רשאי לתת ממעשר כספים (חזו"ע ק"ד) אבל כשמוסיף על הנתנה מותר (תורת מועדים ס).

חג פורים: א. אין לאישה ללבוש בגדי איש לצורך התחפשות וכן להיפך, וירחיק אפילו את ילדיו הקטנים מזה (שו"ת יח"ד ח"ה ס' נ) וכן אין להתחפש בתחפושות מפחידות וכיו"ב (ד. ע.).

ב. ראוי שאת התפילות לא יתפלל כשהוא מחופש, ואם אין לו אפשרות להחליף בגדיו לרגילים מותר להתפלל בתחפושת באופן שאינו מכסה את הפנים, ואם מחופש לדוב וכדו' הנכון הוא להוריד את התחפושת (ילקו"י פורים ס' תרל"ה ס"כ).

ג. אין היתר להשמיע דברי לעג והיתול במסיבת פורים כנגד רבנים, אסור להשתתף במושב לצים זה ד. אם יודע שביום פורים ימצא במקום שלא תהיה לו מגילה כשרה [כגון: בצבא] יקרא במגילה כשרה בלי ברכות כבר מראש חודש [לילה ויום (חזו"ע עמ' לא)] ועדיף כמה שיותר סמוך לפורים, ואם אח"כ ביום פורים תזדמן לו מגילת קלף יקרא שוב בברכות (שו"ע ס' תרפ"ה ס"ז ובהנ"ל, משנ"ס ס"ק כז) [אבל סעודת פורים וכן משלוח מנות אין לקיים אלא בזמנם!] (משנ"ס ס"ק כ, חזו"ע ס).

ה. תושבי תל אביב, אשדוד (נ"פ שו"ת ברית הלוי לגר"ל מחפוד ח"א ס' פא, ילקו"י פורים עמ' תתל) ושאר הערים [ערי הפרזות] חוגגים את חג פורים ביום י"ד אדר – יום שישי (שו"ע ס' תרפ"ה ס"א, ג).

תושבי ירושלים ושאר ערים שמוקפות חומה חוגגים פורים המשולש שפרושו:

*** יום שישי- יד באדר: קוראים במגילה [יום חמישי בלילה ויום שישי] ונותנים מתנות לאביונים [יום שישי**

*** יום שבת- טו באדר: אומרים "על הניסים" (שו"ע ס' תרפ"ה ס"א, ו). בתפילות וברכת המזון [בליל ויום שבת] (ילקו"י תנוכה תשע"ג עמ' קפז, פסקי תשובות ס"ט) ומוציאים ס"ת לקריאת פורים (שו"ע ס) [דהיינו מוציאים שני ספרים אחד של פרשת שבוע ובשני לפורים, וקוראים שבעה עולים מפרשת השבוע ואומרים קדיש והמפטיר קורא בשני של פורים ואומר קדיש ואח"כ ההפטרה] (ילקו"י ס' עמ' קפט). [ונכון להוסיף מנה מיוחדת לכבוד פורים ולצרפה לסעודות שבת ולשתות יין זכר לנס] (עמ' קצז) מגילת אסתר מוקצה בשבת (זו"ע) (ש"ה)**

*** אין להתעסק בשבת המשולש בדברי שחוק (בגלל פורים) כי קדוש היום (מור וקאיעה ס' קצז).**

*** אסור לילדים ומבוגרים לטלטל בשבת מוקצים של פורים כגון: אקדחים, רעשנים, כלי נגינה וכדו' (קלות השבת עמ' קצז קנח). אבל תחפושות ואביזרים אינם מוקצים בשבת (עיין שו"ע ס' ס"א שאסור ללכת אצל כלי ללכת מותר), אם הם באופן שאפשר ללבושם בשבת בלי מלאכה אסורה שאם לא כן הם מוקצה (אדר ופורים להר' שו"ר עמ' 182).**

*** יום ראשון- טז באדר: שולחים משלוח מנות ומקיימים סעודת פורים (שו"ע ס).**

ו. תושב תל אביב [ושאר ערי פרזות] שהיה ביד אדר יום שישי בעירו וקיים כל מצוות פורים ונוסע לירושלים ב: * ביום שישי – ונשאר שם, אינו אומר "על הניסים" בשבת ואם נשאר גם ליום ראשון פטור ממשלוח מנות וסעודת פורים וילקו"י תשע"ג עמ' קפז-קפד, פסקי תשובות ס' תרפ"ה ס"ז)

*** במוצאי שבת – ונשאר שם פטור מסעודת פורים ומשלוח מנות ביום ראשון (ילקו"י ועיין פסקי תשובות)**

ז. תושב ירושלים [ושאר ערים המוקפות חומה] שנסע לתל אביב וכיו"ב:

*** ביום שישי – מעמוד השחר ונשאר שם מתחייב לקיים כל מצוות פורים ביד אדר ואח"כ כשחוזר לירושלים לשבת מקיים מצוות פורים המשולש מה שביום שבת [על הניסים] בתפילות וברכת המזון, וקריאה בתורה] ומה שביום ראשון [משלוח מנות וסעודת פורים] (ילקו"י ס', פסקי תשובות ס).**

*** ביום שישי – ביום ונשאר שם עד מוצאי שבת ובמוצאי שבת חוזר לירושלים הרי דינו כבין ירושלים לכל דבר דהיינו [ביום שישי קריאת מגילה (וגם בחמישי בלילה) ומתנות לאביונים וביום שבת אומר "על הניסים" בתפילות וברכת המזון וביום ראשון משלוח מנות וסעודת פורים], ולכתחילה לא יעשה כן שכן יש לחוש שעוקר חיוב פורים שהרי בזמן החיוב (ט"ו אדר-שבת) היה בתל אביב. במקרה כזה עדיף שיגיע לת"א ביום שישי בעלות השחר ואז יתחייב בדיני פורים בתל אביב באופן מלא (ס)**

*** במוצאי שבת או ביום ראשון – יקיים סעודת פורים ומשלוח מנות ביום ראשון [ומשלוח מנות עדיף שיקיים בירושלים ע"י שימנה שליח שיקנה וישלח עבורו בירושלים על מנת שיקבל את המשלוח אדם שחל לגביו פורים וסעודת פורים יקיים בכל מקום שימצא] (פסקי תשובות ס).**

לציבור הרחב באשדוד ביום רביעי ה באדר ב- 8:00 בערב הרב אלימלך בידרמן והרב ליאור גלזר בנושא: הכנה לפורים בב"כ החיד"א שד" יצחק הנשיא 22 אזור ג' * עזרת הנשים פתוחה